

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 24 oktober 1997 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995", heeft op 18 november 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in hoofdzaak toe de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, in overeenstemming te brengen met het Europees Gemeenschapsrecht inzake de vrijheid van vestiging en inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten.

1.1. In de eerste plaats wordt uitvoering gegeven aan een arrest van het Hof van Justitie van 10 september 1996, Commissie/België. Bij dat arrest is vastgesteld dat de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap niet voldoet aan de verplichtingen opgelegd bij richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (hierna : richtlijn "Televisie zonder grenzen") (1). De inbreuk heeft met name betrekking op het feit dat de regelgeving in het Nederlandse taalgebied voorziet in een stelsel van voorafgaande vergunning voor de doorgifte via de kabel van televisie-uitzendingen uit andere lidstaten (2).

Ter uitvoering van het arrest wordt het vereiste geschrapd dat kabelmaatschappijen een vergunning behoeven

(1) De richtlijn is bekendgemaakt in PB nr. L 298 van 17 oktober 1989, p. 23.

(2) H.J., 10 september 1996, Commissie/België, zaak C-11/95, Jur., 1996, I-4115.

voor het doorgeven van omroepprogramma's van omroepen gemachtigd door de regering van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap (wijziging van de artikelen 107, § 2, en 112, § 2, van de gecoördineerde decreten bij de artikelen 57 en 59 van het ontworpen decreet).

1.2. Op 15 mei 1997 richtte de Europese Commissie een met redenen omkleed advies tot het Koninkrijk België, met toepassing van artikel 169 van het EG-Verdrag. Volgens dat advies is de regelgeving in de Vlaamse Gemeenschap in strijd met artikel 52 van het EG-Verdrag, in zoverre artikel 44, § 1, van de gecoördineerde decreten bepaalt dat de aandelen in de enige particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap voor ten minste 51 % in handen moeten zijn van uitgevers van Nederlandstalige kranten en weekbladen.

Om aan dit bezwaar tegemoet te komen, wordt de bedoelde verplichting afgeschaft (vervanging van artikel 44 van de gecoördineerde decreten bij artikel 11 van het ontworpen decreet).

1.3. Bij beschikking van 26 juni 1997, genomen met toepassing van artikel 90, lid 3, van het EG-Verdrag, besliste de Europese Commissie dat het monopolie toegekend aan de Vlaamse Televisie Maatschappij om zich als particuliere televisieomroep te richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap en om reclame uit te zenden, strijdig was met

.../...

artikel 90, lid 1, van het EG-Verdrag, gelezen in samenhang met artikel 52 van het Verdrag (1).

Ter uitvoering van het bij die beschikking opgelegde bevel om aan de inbreuk een einde te stellen, wordt in het ontwerp in de opheffing van het bedoelde monopolie voorzien. Meerdere particuliere televisieomroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap zullen erkend kunnen worden, en zij zullen alle van rechtswege gemachtigd zijn om reclame uit te zenden (wijziging van artikel 41 en vervanging van artikel 80 van de gecoördineerde decreten bij de artikelen 7 en 37 van het ontworpen decreet).

1.4. Het ontwerp strekt voorts tot de omzetting van richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 tot wijziging van de voornoemde richtlijn "Televisie zonder grenzen" (2).

Met het oog daarop worden in de gecoördineerde decreten de definities vervangen van de termen "omroep", "Europese producties", "reclame", en wordt een definitie van de term "telewinkelen" ingevoegd (wijziging van artikel 2

(1) Beschikking 97/606/EG van de Commissie van 26 juni 1997 overeenkomstig artikel 90, lid 3, van het EG-Verdrag betreffende het exclusieve recht in Vlaanderen om televisiereclame uit te zenden, PB nr. L 244 van 6 september 1997, p. 18.

(2) Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, PB nr. L 202 van 30 juli 1997, p. 60.

van de gecoördineerde decreten bij artikel 2 van het ontworpen decreet). Het begrip "televisieomroep die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt" wordt ingevoerd (vervanging van artikel 39 van de gecoördineerde decreten bij artikel 6 van het ontworpen decreet). De bepalingen ter bescherming van minderjarigen ten aanzien van programma's met pornografische scènes of metodeloos geweld worden aangevuld (wijziging van artikel 78, § 1, van de gecoördineerde decreten bij artikel 35, § 1, van het ontworpen decreet). De bepalingen inzake reclame en sponsoring worden gewijzigd, en er worden bepalingen ingevoerd i.v.m. het telewinkelen (wijziging van de artikelen 80 tot 90 van de gecoördineerde decreten bij de artikelen 36 tot 48 van het ontworpen decreet). De regeling inzake de termijn voor het uitzenden van films wordt gewijzigd (vervanging van artikel 100 van de gecoördineerde decreten bij artikel 52 van het ontworpen decreet). Hetzelfde geldt voor de regeling inzake de zendtijd voor Europese producties (vervanging van de artikelen 102 en 103 van de gecoördineerde decreten bij de artikelen 54 en 55 van het ontworpen decreet).

2. Naast deze door het Europees Gemeenschapsrecht geïnspireerde wijzigingen zijn er nog een aantal wijzigingen die, volgens de memorie van toelichting, bedoeld zijn om "te komen tot een eenvoudige en controleerbare wetgeving".

2.1. Verscheidene van die wijzigingen hebben betrekking op reclame, telewinkelen en sponsoring.

.../...

Zo worden alle erkende televisieomroepen van rechtswege gemachtigd om reclame, telewinkelen en sponsoring uit te zenden. De televisieomroep van de Vlaamse Gemeenschap mag reclame uitzenden, doch enkel met het oog op zelfpromotie; hij is ook gemachtigd om sponsoring en boodschappen van algemeen nut te brengen. Alle radio-omroepen, zowel die van de Vlaamse Gemeenschap als die welke door de Vlaamse Gemeenschap erkend zijn, worden gemachtigd om reclame en sponsoring uit te zenden (vervanging van artikel 80 van de gecoördineerde decreten bij artikel 37 van het ontworpen decreet).

Voor lokale radio's en regionale televisieomroepen wordt de beperking afgeschaft dat de reclame en de sponsoring hoofdzakelijk streekgebonden moeten zijn (opheffing van de artikelen 32, 130, 53, 100, en 86 van de gecoördineerde decreten respectievelijk bij de artikelen 5, 20 en 45 van het ontworpen decreet).

De maximumduur van de zendtijd voor reclame wordt, wat de regionale televisieomroepen betreft, opgetrokken van 15 % tot 20 % van de dagelijkse zendtijd (vervanging van artikel 82, § 7, van de gecoördineerde decreten bij artikel 42 van het ontworpen decreet). Radio-omroepen worden onttrokken aan de toepassing van een aantal bepalingen i.v.m. de onderbreking van programma's voor reclame (invoeging van artikel 82, § 8, in de gecoördineerde decreten bij artikel 42 van het ontworpen decreet).

.../...

De regeling inzake de sponsoring wordt gepreciseerd (vervanging van artikel 87 van de gecoördineerde decreten bij artikel 46 van het ontworpen decreet).

De mogelijkheid om een gedeelte van de bruto-inkomsten uit reclame toe te kennen aan de geschreven pers wordt afgeschaft (opheffing van artikel 92 van de gecoördineerde decreten bij artikel 49 van het ontworpen decreet).

2.2. Wat de andere wijzigingen betreft, kan erop gewezen worden dat, naast het bestaande begrip "doelgroepomroep", het begrip "themaomroep" wordt ingevoerd (zie i.h.b. de vervanging van de artikelen 41, 30, 61 en 62 van de gecoördineerde decreten respectievelijk bij de artikelen 7, 24 en 25 van het ontworpen decreet).

De maximale zendtijd waarover regionale televisieomroepen kunnen beschikken, wordt opgetrokken van 200 uur tot 300 uur per jaar. De verplichting om de programma's uit te zenden vóór 19.30 uur, onder voorbehoud van herhalingen achteraf, wordt afgeschaft (wijziging van artikel 52, § 4, van de gecoördineerde decreten bij artikel 19 van het ontworpen decreet).

De regels inzake de betaalomroepen worden gepreciseerd (wijziging van de artikelen 65 tot 67 van de gecoördineerde decreten bij de artikelen 27 tot 30 van het ontworpen decreet).

.../...

Wijzigingen worden aangebracht in de opsomming van programma's die kabelmaatschappijen verplicht moeten doorgeven (met name i.v.m. de programma's van de openbare omroepen van de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en Nederland), alsmede in de opsomming van programma's die zij mogen doorgeven (met name, buiten de hiervóór vermelde wijzigingen op grond van het Europees Gemeenschapsrecht, i.v.m. de programma's van de lokale radio's) (wijziging van artikel 112, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde decreten bij artikel 59 van het ontworpen decreet).

De strafbepalingen i.v.m. de "piraterij" worden aangepast, o.m. om rekening te houden met het bestaan van chipkaarten en van decoderingspraktijken (vervanging van artikel 119 van de gecoördineerde decreten bij artikel 61 van het ontworpen decreet).

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Volgens de memorie van toelichting beoogt het ontwerp o.m. de omzetting van de wijzigende richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 in het interne recht (zie hiervóór, bij de beschrijving van de strekking van het ontwerp, punt 1.4). Een aantal bepalingen van die richtlijn blijken echter niet omgezet te worden.

1.1. Artikel 2, leden 2 tot 5, van de richtlijn "Televisie zonder grenzen", gewijzigd bij artikel 1, 2., van richtlijn 97/36/EG, bepaalt wat verstaan moet worden onder "omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van een lidstaat vallen", en welke criteria voor de toepassing van die bepaling aangewend moeten worden.

.../...

1.1.1. Het voor advies voorgelegde ontwerp blijkt op een aantal plaatsen te verwijzen naar televisieomroepen die vallen, hetzij onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 39 van de gecoördineerde decreten, zoals vervangen bij artikel 6 van het ontworpen decreet), hetzij onder de bevoegdheid van een andere staat, al dan niet behorend tot de Europese Unie (lees : Europese Gemeenschap) (artikel 112, § 2, 5° en 6°, van de gecoördineerde decreten, zoals vervangen bij artikel 59, 5., van het ontworpen decreet). In het ontwerp wordt echter niet bepaald hoe uitgemaakt moet worden of een televisieomroep valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, noch hoe uitgemaakt moet worden of hij valt onder de bevoegdheid van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap.

Het gaat nochtans om een regeling die een essentieel onderdeel van de richtlijn uitmaakt. De lidstaten zijn immers verplicht om ervoor te zorgen dat de onder hun bevoegdheid vallende televisieomroeporganisaties de bepalingen van de richtlijn "Televisie zonder grenzen" daadwerkelijk naleven (artikel 3, lid 2, van de richtlijn, zoals vervangen bij artikel 1, 4., van richtlijn 97/36/EG (1). Daarenboven mogen zij, onder voorbehoud van een aantal uitzonderingen, de doorgifte op hun grondgebied niet

(1) De inhoud van die verplichting wordt gepreciseerd in een aantal andere bepalingen van de gewijzigde richtlijn. Zie i.h.b. de artikelen 3bis (evenementen), 4 tot 6 (bevordering van Europese producties), 7 (bescherming van cinematografische werken), 10 tot 20 (televisiereclame, sponsoring en telewinkelen), 22 en 22bis (bescherming van minderjarigen en openbare orde), en 23 (recht op antwoord).

belemmeren van televisie-uitzendingen verzorgd door omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap vallen (artikel 2bis van de richtlijn, zoals ingevoegd bij artikel 1, 3., van richtlijn 97/36/EG).

Volgens de gemachtigde van de regering moet de reden voor het niet-omzetten van de desbetreffende bepalingen van de wijzigende richtlijn gevonden worden in het feit dat in die bepalingen criteria voorkomen die verband houden met het gebruik maken van een tot een lidstaat behorende satellietcapaciteit of van een zich in een lidstaat bevindende aarde-satelliet-verbinding (artikel 2, lid 4, b en c, van de gewijzigde richtlijn). Volgens de stellers van het ontwerp is het op zijn minst onduidelijk of de Vlaamse Gemeenschap dan wel de federale overheid bevoegd is om terzake regels te stellen. Daarom zijn de bevoegdheidsregels niet omgezet in de tekst zelf van het ontwerp, en worden zij enkel in de memorie van toelichting uiteengezet.

Die uitleg is niet afdoende. Het is niet omdat naar intern (Belgisch) recht de gemeenschappen eventueel onbevoegd zouden zijn om materiële regels te stellen i.v.m. het gebruik van satellietcapaciteiten en van aarde-satelliet-verbindingen, dat de Vlaamse Gemeenschap ook onbevoegd zou zijn om het bedoelde gebruik te hanteren als (subsidiar) criterium ter aanwijzing van de lidstaat die voor een omroep bevoegd is. De gemeenschappen zijn integendeel als enige bevoegd om, wat de radio en de televisie betreft, de desbetreffende (internationale) bevoegdheidscriteria te bepalen. Nu die criteria te dezen in een richtlijn zijn vastgesteld, is de Vlaamse Gemeenschap ook verplicht om die criteria in haar wetgeving op te nemen.

.../...

1.1.2. Bij het omzetten van de bepalingen van artikel 2, leden 2 tot 5, van de gewijzigde richtlijn, zal er uiteraard rekening mee gehouden moeten worden dat de richtlijn bepaalt welke staat bevoegd is, doch zich verder niet inlaat met de interne bevoegdheidsverdeling binnen elke staat. De Vlaamse Gemeenschap is m.a.w. niet bevoegd ten aanzien van alle omroepen welke, volgens de richtlijn, onder de bevoegdheid van België vallen; haar bevoegdheid is beperkt tot diegene van de bedoelde omroepen die, overeenkomstig de Grondwet, tot de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap gerekend kunnen worden. Dit betekent dat zij bevoegd is t.a.v. de omroepen die volgens de richtlijn onder Belgische bevoegdheid vallen en die daarenboven ofwel gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied, ofwel gevestigd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en, wegens hun activiteiten, beschouwd moeten worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap (zie artikel 127, § 2, van de Grondwet).

Voorts moet opgemerkt worden dat de regelingen die volgens de richtlijn gelden ten voordele van omroeporganisaties waarvoor een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap bevoegd is, eveneens van toepassing zijn op de omroepen vallend onder de bevoegdheid van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, ondertekend te Porto op 2 mei 1992 (1).

(1) De richtlijn "Televisie zonder grenzen" behoort tot de gemeenschapshandelingen waarvan de reikwijdte wordt uitgebreid tot de Europese Economische Ruimte (zie artikel 36 van de Overeenkomst en bijlage X).

Gelet op het voorgaande, geeft de Raad van State in overweging om in de gecoördineerde decreten een artikel 39bis op te nemen, dat zou kunnen luiden als volgt :

"Art. 39bis. § 1. Voor de toepassing van deze decreten vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap de televisieomroepen die, met toepassing van de criteria bepaald in § 2, onder de Belgische bevoegdheid vallen, voorzover, overeenkomstig artikel 127, § 2, van de Grondwet, het determinerende aanknopingspunt voor die bevoegdheid ge-localiseerd is in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad; indien de televisieomroep gevestigd is in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, is bovendien vereist dat hij, wegens zijn activiteiten, beschouwd moet worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. Voor de toepassing van deze decreten worden verstaan onder televisieomroepen die onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Gemeenschap, daarin begrepen België, of van een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte :

- 1° die welke overeenkomstig het tweede lid in die staat gevestigd zijn;
- 2° die waarop het derde lid van toepassing is.

.../...

Voor de toepassing van deze decreten :

- 1° wordt een televisieomroep geacht gevestigd te zijn in een lidstaat van de Europese Gemeenschap of in een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, wanneer hij zijn hoofdkantoor in die staat heeft en de programmeringsbesluiten in die staat worden genomen;
- 2° wordt een televisieomroep, indien hij zijn hoofdkantoor heeft in een lidstaat van de Europese Gemeenschap of in een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, maar de programmeringsbesluiten worden genomen in een andere staat, die eveneens lidstaat is van de Europese Gemeenschap of partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, geacht gevestigd te zijn in de staat waar een aanzienlijk deel van het bij de televisieomroepactiviteiten betrokken personeel werkzaam is; indien in elk van die staten een aanzienlijk deel van het bij de televisieomroepactiviteiten betrokken personeel werkzaam is, wordt de televisieomroep geacht gevestigd te zijn in de staat waar hij zijn hoofdkantoor heeft; indien in geen van die staten een aanzienlijk deel van het bij de televisieomroepactiviteiten betrokken personeel werkzaam is, wordt de televisieomroep geacht gevestigd te zijn in de staat waar hij het eerst met zijn omroepactiviteiten is begonnen overeenkomstig het recht van die staat, mits hij een duurzame en reële band met de economie van die staat onderhoudt;

.../...

- 3º wordt een televisieomroep, indien hij zijn hoofdkantoor heeft in een lidstaat van de Europese Gemeenschap of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, terwijl de programmeringsbesluiten in een derde staat worden genomen - of andersom -, geacht gevestigd te zijn in de betrokken lidstaat van de Europese Gemeenschap of staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, mits een aanzienlijk deel van het bij de televisieomroepactiviteiten betrokken personeel in die staat werkzaam is.

Televisieomroepen waarop het tweede lid niet van toepassing is, worden geacht te vallen onder de bevoegdheid van een lidstaat van de Europese Gemeenschap of van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, wanneer zij :

- 1º gebruik maken van een door die staat toegekende frequentie;
- 2º gebruik maken van een tot die staat behorende satellietcapaciteit, hoewel zij geen gebruik maken van een door die staat toegekende frequentie;
- 3º gebruik maken van een zich in die staat bevindende aarde-satelliet-verbinding, hoewel zij geen gebruik maken van een door die staat toegekende frequentie, noch van een tot die staat behorende satellietcapaciteit.

.../...

Indien niet volgens het tweede en het derde lid kan worden bepaald welke staat bevoegd is, is de bevoegde staat die waarin de televisieomroep is gevestigd in de zin van de artikelen 52 en volgende van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap."

De redactie van het ontworpen artikel 112, § 2, 5° en 6°, van de gecoördineerde decreten (artikel 59 van het ontwerp) zal dan aan dit tekstvoorstel aangepast moeten worden (zie opmerking 3 bij artikel 59).

1.1.3. Het verdient aanbeveling om de lijst van inlichtingen die door de aanvrager van een erkenning als televisieomroep bezorgd moeten worden (ontworpen artikel 41bis van de gecoördineerde decreten, artikel 8 van het ontwerp), aan te vullen met gegevens op basis waarvan uitgemaakt kan worden of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de betrokken omroep.

1.2. Artikel 3bis van de richtlijn "Televisie zonder grenzen", ingevoegd bij artikel 1, 4., van richtlijn 97/36/EG, bevat bepalingen i.v.m. het recht van het publiek in een bepaalde lidstaat om evenementen te volgen die door die staat van aanzienlijk belang voor de samenleving worden geacht.

De artikelen 76 en 77 van de gecoördineerde decreten bevatten thans reeds bepalingen i.v.m. "evenementen, zijnde gebeurtenissen van groot belang voor het publiek". Op enkele formele aanpassingen na, voorziet het

.../...

ontwerp niet in de wijziging van die artikelen. Volgens de gemachtigde van de regering is dit te verklaren doordat de vigerende regeling reeds beantwoordt aan de nieuwe bepalingen van de richtlijn.

De Raad van State kan aannemen dat de vigerende artikelen 76 en 77 beschouwd worden als maatregelen die de Vlaamse Gemeenschap kan treffen, ter bescherming van de belangen van de Vlaamse samenleving, met toepassing van artikel 3bis, lid 1, van de gewijzigde richtlijn. De bepaling van artikel 3bis, lid 2, is voorts van die aard dat ze geen omzetting in het interne recht behoeft.

Anders is het gesteld met artikel 3bis, lid 3, van de richtlijn. Die bepaling legt aan de lidstaten bepaalde verplichtingen op, met het oog op de bescherming van de belangen van de bevolking van de overige lidstaten van de Europese Gemeenschap (en van de andere staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte). Opdat de Vlaamse Gemeenschap haar verplichtingen zou nakomen ten aanzien van de onder haar bevoegdheid vallende televisieomroepen, dienen de desbetreffende bepalingen van de richtlijn in het interne recht te worden omgezet. De vigerende bepalingen van de gecoördineerde decreten zijn vreemd aan die bepalingen van de richtlijn, zodat het ontwerp op dit punt aangevuld moet worden.

.../...

1.3. Artikel 23, lid 1, van de richtlijn "Televisie zonder grenzen", vervangen bij artikel 1, 30., van richtlijn 97/36/EG, bevat een nieuwe bepaling i.v.m. het recht op antwoord.

De gecoördineerde decreten bevatten thans geen bepalingen i.v.m. deze aangelegenheid. Het voor advies voorgelegde ontwerp voorziet evenmin in de invoeging van dergelijke bepalingen in die decreten. Volgens de gemachtigde van de regering wordt de gewijzigde bepaling van de richtlijn niet omgezet, enerzijds omdat de aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid, anderzijds omdat de vigerende wetgeving toereikend is.

Wat de bevoegdheid betreft, is het juist dat o.m. het Arbitragehof, in zijn arrest nr. 14/91 van 28 mei 1991, geoordeeld heeft dat het recht op antwoord een rechtsinstituut is ter bescherming van de persoon, en als zodanig een noodzakelijk gevolg van de persvrijheid en de vrije meningsuiting. Om die reden werd het geacht te behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid, ook m.b.t. radio en televisie (1). Mede in het licht van ontwikkelingen, op andere domeinen, in de rechtspraak van het Arbitragehof zelf, is de Raad van State in adviezen van 18 oktober 1996 evenwel tot de conclusie gekomen dat de grondrechten, waaronder de persvrijheid en de vrije meningsuiting, zaak

(1) Arbitragehof, 28 mei 1991, nr. 14/91, overw. B.3.2.

zijn van elke wetgever, ieder in verband met de aangelegenheden die tot zijn bevoegdheid behoren (1). Hieruit volgt noodzakelijk dat de gemeenschappen, in tegenstelling tot de tot dusver algemeen aanvaarde zienswijze, bevoegd geacht moeten worden om het recht van antwoord te regelen, althans in zoverre dit betrekking heeft op de radio en de televisie (2).

Ten gronde kan er echter mee ingestemd worden dat de vigerende wetgeving beantwoordt aan hetgeen bepaald is in het gewijzigde artikel 23 van de richtlijn, zodat er geen aanleiding is om bepalingen terzake in het ontwerp op te nemen.

2. De ontworpen artikelen 81bis en 87bis van de gecoördineerde decreten (artikelen 40 en 47 van het ontwerp) bevatten bepalingen i.v.m. telewinkelen voor geneesmiddelen en voor medische behandelingen en i.v.m. sponsoring door ondernemingen die zich bezighouden met de productie of de

(1) Advies L. 25.131/VR van 18 oktober 1996 over een voorstel van decreet houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-2, pp. 22-23; advies L. 25.132/VR van dezelfde datum over een voorstel van decreet houdende regeling van de vrije nieuwsgaring, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 118-2, pp. 20-21.

(2) Vgl., i.v.m. de regeling van het recht op vrije nieuwsgaring, advies L. 25.131/VR, p. 29, en advies L. 25.132/VR, p. 27.

verkoop van tabaksproducten of van geneesmiddelen of medische behandelingen.

Die bepalingen doen de vraag rijzen naar de bevoegdheid terzake van de Vlaamse Gemeenschap.

Zo de gemeenschappen immers bevoegd zijn om, in het algemeen, de reclame in de ruime zin (met inbegrip van telewinkelen en sponsoring) op radio en televisie te regelen, ligt dit anders voor de reclame die specifiek verband houdt met geneesmiddelen, medische behandelingen of tabaksproducten. De federale overheid is bevoegd gebleven inzake geneesmiddelen (1) en medische behandelingen. Zij is eveneens bevoegd gebleven voor de levensmiddelenwetgeving, waartoe de reclame voor tabaksproducten gerekend moet worden (2). In de uitoefening van hun bevoegdheid inzake radio en televisie dienen de gemeenschappen de genoemde

(1) Verslag namens de commissie van de Senaat over het ontwerp dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, Parl. St., Senaat, 1979-80, nr. 434-2, p. 125; verslag namens de commissie van de Kamer, Parl. St., Kamer, 1979-80, nr. 627-10, p. 52.

(2) Zie de arresten van het Arbitragehof van 5 februari 1992, nr. 6/92; van 27 januari 1993, nr. 7/93; van 4 maart 1993, nr. 17/93. Aan deze rechtspraak is door de Raad van State recent nog herinnerd in een advies L. 26.213/8 van 15 juli 1997 over een amendement op een wetsontwerp houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten (Parl. St., Senaat, 1996-97, nr. 1-520/10, pp. 3-4).

bevoegdheden van de federale overheid in beginsel ongemoeid te laten (1).

De Vlaamse Gemeenschap kan niettemin op de genoemde terreinen optreden, mits zij zich kan beroepen op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Daartoe dienen de door de decreetgever aan te nemen bepalingen "noodzakelijk" te zijn voor de uitoefening voor de bevoegdheid van de Gemeenschap inzake radio en televisie. Bovendien is een beroep op de genoemde wetsbepaling slechts toelaatbaar onder de tweevoudige voorwaarde dat de tot de bevoegdheid van de federale overheid behorende aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag op die aangelegenheid slechts marginaal is (2).

Te dezen kan de Vlaamse Gemeenschap van oordeel zijn dat het "noodzakelijk" is de desbetreffende bepalingen aan te nemen, om het telewinkelen en de sponsoring aldus exhaustief te regelen. De reclame voor geneesmiddelen en medische behandelingen en voor tabaksproducten, in zoverre die gevoerd kan worden op radio en televisie, leent zich bovendien tot een gedifferentieerde regeling; het feit dat

(1) Zie, in die zin, het advies L. 20.083/8 van de Raad van State van 12 februari 1991 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie, Parl. St., Vl. R., 1990-91, nr. 489-1, pp. 33-35.

(2) Zie o.m. de arresten van het Arbitragehof van 19 december 1991, nr. 40/91; van 23 april 1992, nr. 32/92; van 21 januari 1993, nr. 4/93.

de bijzondere wet van 8 augustus 1988 de bevoegdheid inzake reclame op radio en televisie in het algemeen heeft overgedragen aan de gemeenschappen, bevestigt zulks. Ten slotte kan aangenomen worden dat de ontworpen bepalingen, gelet op hun inhoud, slechts een marginale weerslag zouden hebben op hetgeen i.v.m. de reclame voor geneesmiddelen, medische behandelingen en tabaksproducten door de federale overheid is bepaald : die bepalingen liggen immers in de lijn van hetgeen de federale overheid i.v.m. de reclame (in de strikte zin van het woord) heeft bepaald, zowel t.a.v. geneesmiddelen (1) als t.a.v. tabaksproducten (2).

De conclusie is dan ook dat de decreetgever bevoegd is om de bedoelde bepalingen van het ontwerp aan te nemen.

-
- (1) Reclame voor niet-geregistreerde, geschorste of verboden geneesmiddelen, en publieksreclame voor geneesmiddelen die enkel op voorlegging van een geneeskundig getuigschrift afgeleverd mogen worden, zijn verboden (artikel 9, § 1, van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen). Reclame voor andere geneesmiddelen is aan strikte voorwaarden onderworpen; "radiofonische en televisuele publieksreclame" dient o.m. het visum te verkrijgen van de federale minister die bevoegd is voor de Volksgezondheid (koninklijk besluit van 7 april 1995 betreffende de voorlichting en de reclame inzake geneesmiddelen voor menselijk gebruik).
- (2) Reclame voor tabaksproducten, op radio of televisie, is verboden (artikel 2, 1°, van het koninklijk besluit van 20 december 1982 betreffende de reclame voor tabak, voor producten op basis van tabak en voor soortgelijke producten; dit verbod zou gehandhaafd blijven als het door de Kamer van volksvertegenwoordigers aangenomen wetsontwerp houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten (Parl. St., Kamer, 1995-96, nr. 346-10) wet zou worden).

.../...

3. Op het ogenblik waarop de Raad van State zijn advies uitbrengt, is bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet aanhangig betreffende het Vlaams Commissariaat voor de Media en de Vlaamse Mediaraad (1).

De bepalingen van dat ontwerp en die van het voor advies voorliggende ontwerp zullen op elkaar afgestemd moeten worden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

1. In de bepaling sub 3. schrijve men, in het ontworpen artikel 2, 12°, 1., a : "producties die afkomstig zijn uit een lidstaat van de Europese Gemeenschap of uit een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte".

In de overige bepalingen van het ontworpen artikel 2, 12°, vervange men de verwijzing naar de lidstaten of naar de Europese Unie door een verwijzing naar de hiervóór genoemde staten.

(1) Parl. St., Vl. Parl., 1996-97, nr. 742-1. Voor het verslag van de Commissie voor Mediabeleid, zie Parl. St., Vl. Parl., 1996-97, nr. 742-6.

2. In de bepaling sub 5. moet het woord "geschrapt" vervangen worden door "opgeheven".

Deze opmerking geldt voor alle andere bepalingen van het ontwerp waarin het woord "geschrapt" voorkomt.

3. Sub 8. wordt de definitie vervangen van de term "kabelnet", vervat in artikel 2, 25°, van de gecoördineerde decreten. Zoals in de vigerende tekst is daarin sprake van het doorgeven van programmasignalen.

Door het gebruik van het woord "programmasignalen" kan twijfel bestaan m.b.t. de vraag of een kabelnet, zoals het in de gecoördineerde decreten geregeld wordt, zich wel beperkt tot het uitoefenen van omroepactiviteiten. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat het niet de bedoeling is andere activiteiten te regelen dan die welke behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake omroep. Om elke twijfel weg te nemen, stelt hij voor het woord "programmasignalen" te vervangen door "programma's", woord dat gedefinieerd is in artikel 2, 10°, van de gecoördineerde decreten.

Met dat voorstel kan ingestemd worden.

.../...

Artikelen 3 en 4

De Raad van State vraagt zich af of de wijziging van de artikelen 27ter, § 9, en 27quater, § 6, van de gecoördineerde decreten niet beter op een andere manier geredigeerd wordt. Het is immers onwaarschijnlijk dat de politieke fracties in het Vlaams Parlement verkiezingsprogramma's zouden verzorgen, zeker wanneer het gaat om verkiezingen voor de gemeenteraad, de provincieraad, de federale Wetgevende Kamers of het Europees Parlement (zie de artikelen 27ter, § 8, en 27quater, § 5).

Artikel 7

Om legistieke redenen dient dit artikel geredigeerd te worden als volgt :

"In artikel 41 van dezelfde decreten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de bepaling sub 1° wordt vervangen als volgt : "particuliere televisieomroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap";
- 2° de bepaling sub 3° wordt vervangen als volgt : "particuliere televisieomroepen ...".

.../...

Artikel 8

Er wordt verwezen naar de algemene opmerking 1.1.3.

Artikel 9

In het vigerende artikel 43 van de gecoördineerde decreten dient ook het woord "doelgroepomroepen" vervangen te worden, overeenkomstig hetgeen bepaald wordt in het ontworpen artikel 41, 3º (artikel 7 van het ontwerp).

Artikel 14

Duidelijkheidshalve schrijve men "In artikel 47, eerste en tweede lid, van dezelfde decreten", en voege men het woord "telkens" in vóór het woord "vervangen".

Artikel 15

Volgens het ontworpen artikel 48 van de gecoördineerde decreten dienen de particuliere omroepen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, een "verscheidenheid van programma's" te brengen.

Met het oog op de rechtszekerheid zou het wenselijk zijn om in de tekst van het ontwerp te verduidelijken wat

.../...

onder "verscheidenheid van programma's" verstaan moet worden (1).

Artikel 16

Men schrijve : "In artikel 49, eerste lid, van dezelfde decreten ...".

Artikel 24

In de inleidende zin schrijve men "vervangen" in plaats van "gewijzigd".

Artikel 26

Men vervange de woorden "wordt «doelgroepomroepen» vervangen" door "wordt het woord «doelgroepomroepen» telkens vervangen".

(1) Zie in dit verband ook het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen van 22 oktober 1997, punt 2.2, onderdeel 2.

Artikel 30

In het ontworpen artikel 67 van de gecoördineerde decreten worden de woorden "ongecodeerd" en "in open net" gebruikt. De gemachtigde van de regering bevestigt dat beide begrippen synoniem zijn. Men gebruike dan ook beter steeds hetzelfde woord.

.../...

Artikel 34

In de artikelen 75, 76 en 77 van de gecoördineerde decreten is sprake van "de door de Vlaamse Gemeenschap erkende particuliere televisieomroep ...". Zowel in het te vervangen zinsdeel als in het nieuwe zinsdeel dient bijgevolg het woord "de" vóór het woord "particuliere" geschrapt te worden.

Men voege voorts het woord "telkens" in, vóór de woorden "vervangen door de woorden" en vóór "door de woorden «doelgroep- en themaomroepen»".

Artikel 35

1. Artikel 78, § 3, van de gecoördineerde decreten kan beschouwd worden als de omzetting in het interne recht van artikel 2bis, lid 2, van de richtlijn "Televisie zonder grenzen", ingevoegd bij artikel 1, 3., van richtlijn 97/36/EG.

Anders dan de vroegere tekst van artikel 2, lid 2, eerste alinea, a, van de richtlijn, wordt de mogelijkheid tot optreden van een ontvangende lidstaat thans, volgens het nieuwe artikel 2bis, lid 2, eerste alinea, a, beperkt tot televisie-uitzendingen uit een andere lidstaat die een duidelijke, belangrijke en ernstige inbreuk vormen "op artikel 22, lid 1 of 2, en/of op artikel 22bis" (van de richtlijn). Inbreuken op bijvoorbeeld artikel 22, lid 3, van de gewijzigde richtlijn kunnen geen aanleiding geven tot beperkende maatregelen vanwege de ontvangende lidstaat.

.../...

Artikel 78, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde decreten mag bijgevolg niet bepalen dat de Vlaamse regering maatregelen kan nemen, tegen gelijk welke televisieomroep, in geval van een duidelijke, belangrijke en ernstige inbreuk "op de bepalingen van dit hoofdstuk". In het bedoelde hoofdstuk, meer bepaald in het ontworpen artikel 78, § 1, derde lid (artikel 35, § 1, van het ontwerp), zal immers een bepaling voorkomen die de omzetting inhoudt van het hiervóór genoemde artikel 22, lid 3, van de richtlijn.

Als het de bedoeling zou zijn dat de Vlaamse Gemeenschap zich het recht ontzegt om ook ten aanzien van de omroepen die onder haar bevoegdheid vallen, op te treden in geval van miskenning van de verplichting i.v.m. het visueel symbool, dan zouden in artikel 78, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde decreten de woorden "van dit hoofdstuk" vervangen moeten worden door "van § 1, eerste of tweede lid, of § 2".

Als het daarentegen de bedoeling is dat de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de onder haar bevoegdheid vallende omroepen op dit punt in een strengere regeling zou voorzien (1), dan dient artikel 78, § 3, van de gecoördineerde decreten zo geredigeerd te worden dat eruit blijkt dat een maatregel, gegrond op een inbreuk op het bepaalde in de ontworpen paragraaf 1, derde lid, enkel geldt ten aanzien van die omroepen.

(1) Het staat de lidstaten vrij om aan de onder hun bevoegdheid vallende televisieomroeporganisaties strengere eisen te stellen dan die welke bepaald zijn in de richtlijn "Televisie zonder grenzen" (artikel 3, lid 1, van de richtlijn, vervangen bij richtlijn 97/36/EG).

2. Artikel 2bis, lid 2, tweede alinea, van de gewijzigde richtlijn voorziet o.m. in de verplichting voor de lidstaten om een door hen genomen maatregel te beëindigen, als de Europese Commissie beslist dat die maatregel onverenigbaar is met het Gemeenschapsrecht.

Die bepaling wordt niet omgezet in het interne recht. Het ontwerp moet op dit punt aangevuld worden.

3. Om legistieke redenen dient artikel 35 van het ontwerp anders geredigeerd te worden. Rekening houdend met de voorgaande opmerking, dient de volgende structuur te worden gevolgd :

"In artikel 78 van dezelfde decreten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt aangevuld met een derde lid, dat luidt als volgt :

"...";

2° in § 3, eerste lid, worden de woorden "van dit hoofdstuk" vervangen door "van § 1, eerste of tweede lid, of § 2";

3° in § 3, derde lid, worden na de woorden "overleg met" ...;

.../...

- 4° § 3 wordt aangevuld met een vierde lid, dat luidt als volgt :

(volgt een tekst ter omzetting van artikel 2bis, lid 2, tweede alinea, van de richtlijn)".

Artikel 48

Men redigere dit artikel als volgt :

"In dezelfde decreten wordt titel IV, hoofdstuk II, afdeling 2, onderafdeling 3, bestaande uit artikel 90, opgeheven.".

Artikel 49

Mutatis mutandis (verwijzing naar artikel 92) geldt dezelfde opmerking als die bij artikel 48.

Artikel 50

De structuur van dit artikel zou enigszins gewijzigd moeten worden, overeenkomstig het tekstvoorstel bij artikel 35.

In 2., dat 2° wordt, verduidelijkt men dat het gaat om "§ 1, 2° en 3°".

.../...

Artikel 51

Men schrijve : "In artikel 94, eerste lid, van dezelfde decreten ...".

Artikelen 54 en 55

1. Bij de artikelen 53 tot 56 van het ontwerp worden de bepalingen van titel IV, hoofdstuk IV, van de gecoördineerde decreten vervangen. De ontworpen bepalingen zijn enkel van toepassing op de televisieomroep van de Vlaamse Gemeenschap en op de televisieomroepen die erkend zijn op grond van artikel 41, 1°, 3° en 4°, van de gecoördineerde decreten. De ontworpen bepalingen gelden derhalve niet voor de regionale omroepen (artikel 41, 2°), noch voor de televisiediensten (artikel 41, 5°).

De ontworpen artikelen 102 en 103 (artikelen 54 en 55 van het ontwerp) vormen de omzetting in het interne recht van de artikelen 4 en 5 van de richtlijn "Televisie zonder grenzen". Die bepalingen van de richtlijn zijn niet van toepassing op voor lokaal publiek bestemde televisieuitzendingen die geen deel uitmaken van een nationaal net (artikel 9 van de richtlijn, vervangen bij richtlijn 97/36/EG). De uitsluiting van de regionale omroepen uit het toepassingsgebied van de ontworpen bepalingen is dus verenigbaar met de richtlijn.

De richtlijn voorziet daarentegen niet in een uitzondering ten gunste van televisiediensten. De artikelen 4 en 5 van de richtlijn zijn immers van toepassing op

.../...

"omroeporganisaties", d.i. natuurlijke personen of rechtspersonen die "televisieprogramma's" uitzenden (artikel 1, b, van de richtlijn, vervangen bij richtlijn 97/36/EG). Uit de definitie van het begrip "televisieomroepen" in artikel 1, a, van de richtlijn blijkt niet dat televisiediensten, in de zin van de gecoördineerde decreten, daarvan uitgesloten zijn. Het feit dat televisiediensten, zoals de gemachtigde van de regering uiteenzet, geen "klassieke" omroepen zijn (1), doet daaraan geen afbreuk.

Weliswaar leggen de artikelen 4 en 5 van de richtlijn geen absolute verplichtingen op ("Voor zover mogelijk ...", "Telkens wanneer dat mogelijk is ..."). Dit neemt niet weg dat het a priori uitsluiten van een hele categorie televisieomroepen moeilijk verenigbaar geacht kan worden met de richtlijn.

De stellers van het ontwerp dienen dan ook na te gaan in welke mate televisiediensten onderworpen kunnen worden aan de verplichtingen bedoeld in de artikelen 4 en 5 van de richtlijn. In zoverre het mogelijk is bepaalde diensten aan die verplichtingen te onderwerpen, moeten ze ook in de ontworpen artikelen 102 en 103 (en dus ook 104) vermeld worden.

(1) De gemachtigde van de regering geeft de volgende voorbeelden van televisiediensten : kabelkrant (het combineren van stilstaande en bewegende beelden die permanent bijgewerkt worden, te vergelijken met een website); het doorsturen van informatie die op een vaste schijf wordt opgeslagen en later wordt afgespeeld; vormen van databroadcasting.

2. Volgens het ontworpen artikel 102 "streven" de betrokken televisieomroepen ernaar om een bepaald gedeelte van hun zendtijd te besteden aan Europese producties. Een "aanzienlijk" deel van die zendtijd moet besteed worden aan Nederlandstalige producties.

Volgens het ontworpen artikel 103 "streven" de betrokken televisieomroepen ernaar om een bepaald gedeelte van hun zendtijd te besteden aan producties vervaardigd door onafhankelijke producenten. Een "aanzienlijk" deel van die zendtijd moet besteed worden aan recente producties. Er moet "voldoende" ruimte worden gemaakt voor recente Nederlandstalige producties.

Zoals die bepalingen geredigeerd zijn, voldoen zij niet aan de vereisten inzake duidelijkheid van de regelgeving. De aan de betrokken televisieomroepen opgelegde verplichtingen zijn te vaag omschreven. Hieraan wordt niet afgedaan door de bepaling dat de Vlaamse regering quota "kan" (niet : "moet") opleggen.

3. Artikel 5 van de richtlijn legt aan de omroeporganisaties de verplichting op om een bepaald gedeelte van hun zendtijd te reserveren voor "Europese producties die door van de televisieomroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd". Het feit dat het moet gaan om Europese producties blijkt niet uit de tekst van het ontworpen artikel 103, eerste lid.

.../...

Artikel 59

1. In de bepaling sub 1. dient, zowel in het te vervangen zinsdeel als in het nieuwe zinsdeel, het woord "de" vóór het woord "particuliere" geschrapt te worden (zie de opmerking bij artikel 34).

2. In het ontworpen artikel 112, § 2, 3° en 4° (artikel 59, 5., van het ontwerp) is sprake van openbare en particuliere radio- en televisieomroepen van de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap.

De Raad van State vraagt zich af of ook niet rekening gehouden moet worden met de mogelijkheid dat er omroepen kunnen bestaan, die gevestigd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en die niet, wegens hun activiteiten, beschouwd kunnen worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse of de Franse Gemeenschap (1).

3. Het ontworpen artikel 112, § 2, 5° en 6° (artikel 59, 5., van het ontwerp) dient geredigeerd te worden op een wijze die rekening houdt met het tekstvoorstel voor een artikel 39bis, gedaan in de algemene opmerking 1.1.2. De Raad van State stelt de volgende tekst voor :

"5° radio- en televisieomroepprogramma's van de omroepen die, met toepassing van de criteria bepaald in artikel 39bis, § 2, onder de bevoegdheid vallen van een

(1) Dergelijke omroepen zouden vallen onder de bevoegdheid van de federale overheid.

lidstaat van de Europese Gemeenschap of van een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;

- 6° mits vooraf toestemming wordt verleend door de Vlaamse regering, die in dit verband voorwaarden kan opleggen, radio- en televisieomroepprogramma's van omroepen die, met toepassing van de criteria bepaald in artikel 39bis, § 2, niet onder de bevoegdheid vallen van een lidstaat van de Europese Gemeenschap, noch onder die van een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;".

4. Het ontworpen artikel 112, § 3 (artikel 59, 6., van het ontwerp) legt aan de kabelmaatschappijen de verplichting op om het doorgeven van "nieuwe" omroepprogramma's en televisiediensten vooraf ter kennis te brengen van de Vlaamse regering.

4.1. Zoals uit de memorie van toelichting (commentaar bij artikel 57 van het ontwerp) blijkt, is die regeling bedoeld om in de plaats te komen van het vigerende systeem waarbij het doorgeven van nieuwe omroepprogramma's en nieuwe diensten vooraf goedgekeurd moet worden door de Vlaamse regering (zie het vigerende artikel 107, § 2, van de gecoördineerde decreten). Het nieuwe systeem zou tegemoet moeten komen aan het arrest van het Hof van Justitie van 10 september 1996 waarbij het vigerende systeem strijdig werd bevonden met de richtlijn "Televisie zonder grenzen" (zie hiervóór, beschrijving van de strekking van het ontwerp, punt 1.1).

.../...

Volgens de gemachtigde van de regering heeft de meldingsplicht enkel tot doel de Vlaamse regering te informeren over de programma's en de diensten die doorgegeven zullen worden.

Op zichzelf bestaat er tegen de ontworpen regeling geen bezwaar. Het is echter niet duidelijk welke de draagwijdte is van het vereiste dat de melding "twee maanden vooraf" moet gebeuren. Mocht het niet-naleven van die termijn aanleiding kunnen geven tot het opleggen van een sanctie (zoals bijv. het verbod van doorzending van niet tijdig gemelde programma's en diensten), dan zouden ernstige vragen rijzen m.b.t. de verenigbaarheid van het ontworpen artikel 112, § 3, met de richtlijn, gelezen in het licht van het genoemde arrest van het Hof van Justitie.

De stellers van het ontwerp zouden de draagwijdte van die bepaling dan ook best verduidelijken. Dit zou eventueel kunnen gebeuren in de memorie van toelichting.

4.2. Zoals de bepaling geredigeerd is, geldt de meldingsplicht enkel t.a.v. "nieuwe" omroepprogramma's en televisiediensten, dus niet t.a.v. programma's en diensten die reeds van bij de aanvang werden doorgegeven.

Gelet op de bedoeling die de bepaling volgens de gemachtigde van de regering heeft (zie hiervoor, opmerking 4.1), zou die verplichting allicht tot alle doorgegeven programma's en diensten uitgebreid moeten worden.

.../...

Artikel 61

In het ontworpen artikel 119, 1°, inleidende zin, is in vergelijking met de vigerende tekst het woord "invoert" weggelaten. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat die weglating op een vergissing berust.

Artikel 63

1. Luidens artikel 2, lid 1, van richtlijn 97/36/EG dienen de bepalingen ervan uiterlijk op 30 december 1998 in het interne recht te zijn omgezet (1).

Dit geldt ook voor artikel 1, 27., van die richtlijn, in zoverre het aan artikel 22 van de richtlijn "Televisie zonder grenzen" bepalingen toevoegt m.b.t. het ongecodeerd uitzenden van programma's die schadelijk kunnen zijn voor minderjarigen, welke bepalingen in het interne recht worden omgezet met artikel 35, § 1, van het ontwerp.

Hieruit volgt dat artikel 63 geredigeerd zou moeten worden als volgt :

"Artikel 35, § 1, van dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse regering te bepalen datum, en uiterlijk op 30 december 1998.".

(1) In de memorie van toelichting is ten onrechte sprake van een omzettingstermijn die pas "eind 1999" zou verstrijken.

2. Die bepaling zou bovendien moeten komen als laatste bepaling van het ontwerp, na de overgangsbepalingen.

Artikel 64

Deze bepaling bevat een overgangsmaatregel ten gunste van bestaande erkenningen en vergunningen. Volgens de tekst van het ontworpen artikel "blijven (die erkenningen en vergunningen) gelden".

In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat die erkenningen en vergunningen geldig blijven "voor hun oorspronkelijke loopduur". Het zou de rechtszekerheid ten goede komen als die precisering in de tekst zelf van het ontwerp zou voorkomen.

De Raad van State stelt de volgende tekst voor :

"De erkenningen en vergunningen die zijn verleend op grond van dezelfde decreten, blijven geldig tot het einde van de periode waarvoor ze werden verleend.".

Artikel 65

Volgens deze bepalingen krijgen de kabelmaatschappijen een nieuwe vergunning van negen jaar, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van het ontworpen decreet, op basis van de gebieden die zij "nu" verzorgen.

.../...

In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat het de bedoeling is om te komen tot de regularisatie van bestaande toestanden. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat de nieuwe vergunningen automatisch verleend zullen worden, zonder onderzoek, omdat er bijna geen voorwaarden meer zijn voor het verkrijgen van de vergunning.

Om die bedoeling beter tot uiting te brengen, zou bepaald kunnen worden dat de nieuwe vergunning van rechtswege wordt verkregen.

Artikel 66

Men schrijve "vernummering" in plaats van "her-nummering".

De kamer was samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER,
Messieurs

P. LEMMENS,
L. HELLIN,

A. ALLEN,
H. COUSY,

Mevrouw F. LIEVENS,
Madame

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

assessoren van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LEMMENS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. THIELEMANS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LEMMENS.

Le rapport a été présenté par de M. R. THIELEMANS, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par de M. J. DRIJKONINGEN, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

F. LIEVENS

W. DEROOVER